

Versek egy régi kéziratos könyvből

Akkordok

Tudok játszani szíveden sok dallamot,
Ám a hangszer a kezedben én vagyok.

Gyöngyös, 1947.

Egy évfordulóra

Egy esztendeje ismerlek,
Lennének bár évezredek,
Kevés lenne! Azért hiszem,
Nem szűnünk meg a Semmiben.

Gyöngyös, 1952.

Esteledik

Apró harangocska kondul amott a hegyeken túl,
Holdfény derül, a kis falu ragyogóvá festve...
Görbe gallyakon gerlék ülnek és árnyék simul
A vén tornáchoz. Kertek alatt ódöng az este.

Verpelét, 1957.